

Předkládaná třetí verze práce se stejně jako práce předchozí věnuje snaze zjistit, proč lidé chodí do posiloven a proč je pro ně jejich body image důležitá. Autor prostředím svého výzkumu zná velmi důvěrně a do podobných zařízení dochází léta. V teorii se autor odvolává na antropologii těla a dále na několik etnografických studií posiloven. S odbornou literaturou však nepracuje systematicky a řadu podkladů čerpá spíše z populárně naučných zdrojů a internetových článků o fitness. Jako významný zdroj tělesného sebepojetí autor identifikuje média a kritizuje cvičence, kteří jejich vlivu příliš podléhají. „Teoretická“ část výzkumu obsahuje popisy vzniku kulturistiky a oddělení kulturistiky a fitness. Autor se zajímá i o vstup žen do posiloven a genderový rozměr sportu a tvorby tělesného sebepojetí.

Autor ve svém výzkumu použil kombinaci výzkumných metod – pozorování (v různých typech posiloven údajně 5x týdně v průběhu 7 měsíců), rozhovory (cca 30 lidí) i internetový dotazník (70 lidí), jehož výsledky však nakonec rozhodl zpracovat jen zčásti. Výzkumem tedy strávil dostatečné množství času. Zajímavé je zejména srovnání atmosféry a sociální hierarchie různých typů posiloven v závislosti na míře pozornosti věnované „velkým svalům“ versus pozornosti věnované celkové kondici. Autorovi se podařilo získat odpovědi na důvody návštěvy posiloven, které se často liší podle genderu. V rozhovorech se ptal informantů, „co pro ně znamená pojem body image“. Rozuměli lidé termínu body image nebo ho bylo potřeba vysvětlit? S ohledem na plynulost textu je kvalitnější druhá část práce, kdy autor zachycuje popis terénu.

K jakým změnám došlo od druhé verze práce? Autor o něco vylepšil zejména formální stránku věci – zmizela řada překlepů a vyskytují jen občasné chyby v diakritice, zlepšila se plynulost textu, došlo k přehození některých odstavců. V nové verzi práce se přesto objevují i některé nové či staronové chyby: v abstraktu a obsahu nalezneme odlišný font, kurzíva u rozhovorů někde přebývá (s. 14), jinde chybí (s. 37), objevují se pozůstatky po opravách (s. 11 „... zúčastněné ano použít á pozorování“, s. 19 „proto jsem SI začal si“, s. 20 „Na jejich agresivitu mají také ano velký podíl ano odstranit prodávané drogy“ – podtrženo H.S.)

Citační praxe se rovněž o něco zlepšila, některé výtky z druhého posudku ale nebyly opraveny: na s. 20 je stále vypuštěno označení druhotné citace (Schilling 1993:150) a celá citace byla přiřknuta autorce článku (Wieggers 1998:150). Stejně tak na s. 21 trvá nevysvětlená záměna jednoho autora za druhého (Cooper 1990:7) Eger, 1994:7), která přibyla ve druhé verzi práce. Na s. 30 stále chybí zdroj fitnessprozeny.cz, který byl v druhé verzi práce vymazán, ovšem citace z něj v práci zůstala. Na s. 13 a v literatuře vhodně přibyla zřejmě druhotná citace P. Schildera, ovšem nová závorka neumožňuje určit, ve kterém díle se tato druhotná citace nachází, v závorce chybí autor: (Schilder 1999, 2000: 11).

Práce po značné anabázi doznala jistého zlepšení, proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře mínus.

V Praze, dne 10. 1. 2017,
Hana Synková

